

O R D E

door ~~de~~ J.H. van de Kamer.

't Heeft me vaak verbaasd, dat we zo ontzaggelijk veel uit een geboorte-horoscoop af kunnen leiden. De radix d.w.z. de wortel, is altijd weer ons houvast. Zelfs progressies zijn alleen maar juist te duiden tegen de achtergrond van de Radix. Toch geeft die Radix alleen maar 't beeld van één moment in ons leven, 't geboortemoment. Hoe is 't toch verklaarbaar, dat juist de ordening van dit moment ons hele leven doórwerkt, tot onze dood toe?

Hebben we ons wel eens gerealiseerd, hoe wonderlijk dat eigenlijk is?!
Ik eet en drink dezelfde voedingsmiddelen als ieder ander, ik drink 't zelfde water, ik adem dezelfde lucht. Dat zijn de delen van de objectiviteit, die om mij heen is, die ik als subject incorporeer, d.w.z. in mijn corpus opneem. Precies dezelfde stoffen als ieder ander en toch blijf ik - ik, naar geest, ziel en lichaam, van m'n geboorte tot m'n dood.

Dit is alleen maar denkbaar, als er een ordenend principe in mij werkzaam is. Want wat ik opneem is één grote chaos: immers, zodra 't graan tot brood gebakken is, onze groenten gekookt zijn en alles door onze kiezen goed vermalen en vermengd is, en als dit alles dan tenslotte ook nog in allerlei kleine bouwstenen gesplitst is door onze verteringssappen en daarbij door de kneedwerking van maag- en darmspieren nog eens extra door elkaar gemengd is, dan is er van 't geordende geheel, dat eens graankorrel, bloemkool, appel, ei, vis of spinazie heette, niet veel meer over dan een chaotisch mengmoes.

En nu komt die wonderlijke ordenende activiteit van Mij, die niet alleen ieder voedingsbestanddeeltje naar z'n juiste plaats stuurt, maar 't daar ook nog op zodanige wijze inbouwt, dat het mijn lichaam blijft.

Hoe gebeurt dit, hoe krijg "Ik" het voor elkaar om dagelijks uit deze voedingschaos toch weer mijn Orde op te bouwen, m.a.w. mijn eigen radix-horoscoop te handhaven?

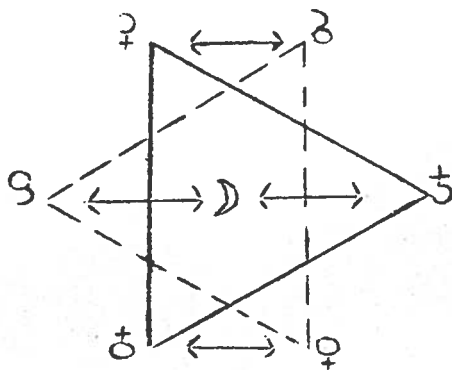
Hoe dit lichamelijk, in materieel opzicht dus, plaats vindt, is de laatste 10 - 20 jaren vrij plotseling duidelijk geworden. Allerlei details ontbreken nog, maar de grote lijn is gevonden. Ik zal U er zo meteen wat van trachten te vertellen. Maar waarom toch gaat U ons deze dingen vertellen, zult U zich wellicht afvragen. De reden hiervoor is, dat het ordeningsproces, dat aan de basis van ons hele bestaan ligt, volgens lijnen verloopt!

die een duidelijke correlatie vertonen met de astrologische principes die wij gebruiken, wanneer we uit een horoscoop de mate van ordening trachten op te maken, die een bepaald mens eigen is.

Laten we die astrologische principes eerst nog eens even de revue laten passeren.

U weet, dat het persoonlijke Ik ($\mathcal{I}$) zich verbinden kan met de 3 krachten, die in de stof werken, de 3 Ich-krachten, $\mathcal{I}$, $\mathcal{J}$, $\mathcal{K}$, en met de 3 krachten, die in de Geest werken, de 3 Es-krachten, $\mathcal{G}$, $\mathcal{D}$, $\mathcal{Q}$.

We kunnen deze 2 drietallen tezamen met de $\mathcal{I}$ als volgt in beeld brengen (fig. 1)

pulserend/leven/verstand/"6 + 5"

roterend/bewustzijn/Ik

radierend/vorm/gevoel/"6"

We krijgen zo 't bekende beeld van de zespuntige ster met de $\mathcal{I}$ in 't midden. Behalve de verbondenheid van de 3 Es- en de 3 Ich-krachten - naar aanleg, wezen in werkelijkheid te onderscheiden - zien we ook de typering van de krachten naar hun aard: radiërend, pulserend en roterend.

We krijgen in totaal 't beeld van de mens als 't mannetje in z'n bootje, dat zich m.b.v. 2 riemen voortbeweegt, n.l. met z'n gevoel en met z'n verstand. Hij, 't mannetje, is weergegeven door de 3 Ik-principes $\mathcal{G}$, $\mathcal{I}$, $\mathcal{K}$, z'n gevoel door de 2 radiërende krachten $\mathcal{I}$ / $\mathcal{Q}$, z'n verstand door de 2 pulserende krachten $\mathcal{J}$ / $\mathcal{D}$. $\mathcal{I}$ / $\mathcal{Q}$ laten tevens als radiërende krachten de werkelijkheid, d.w.z. de vorm, verschijnen, terwijl $\mathcal{J}$ / $\mathcal{D}$ als pulserende krachten het wezen, d.w.z. het levensaspect van een mens weergeven. De roterende aard van $\mathcal{K}$ / $\mathcal{G}$ duidt op de aanleg, het geeft 't bewustzijnsaspect van een mens weer.

We kunnen ons de verhouding van de Es- en de Ich-krachten ook als volgt voorstellen. De Es-krachten resp. door een elektrische centrale ($\mathcal{G}$) , kabels ($\mathcal{D}$) , die de stroom transporteren, en de stopcontacten in onze huizen ($\mathcal{Q}$). De Ich-krachten resp. door een lamp ($\mathcal{K}$) , z'n snoer ($\mathcal{J}$) en

de stekker (♂), die eraan bevestigd is. Wanneer ik (D) de stekker (♂) in het stopcontact (♀) steek, brandt de lamp. (fig. 2)

Geestzijde:	electrische centrale	kabels	stopcontact
Es	aanleg	wezen	werkelijkheid
	potentialiteit	idealiteit	realiteit

Stofzijde:	lamp	snoer	stekker
(Ich)	aanleg	wezen	werkelijkheid
	potentialiteit	idealiteit	realiteit

fig. 2

Samenvattend hebben we dus te maken met een Ik (♀ / D / ♂), dat zich bewust als een soort kern in een levende (♀ / ♂) vorm (♂ / ♀) bevindt.

Vanouds wordt de vorm gesymboliseerd door het getal 6 en het leven door het getal 5. Denkt U maar aan de roosvensters in de grote kathedralen - om U maar een voorbeeld te noemen. De vensters op 't Noorden, de vormzijde, zijn op de 6 gebouwd , terwijl de vensters op 't Zuiden, de levenszijde, op de 5 zijn gebouwd .

Het verband tussen de vorm en het getal zes is ook nog door de volgende overweging aannemelijk te maken. Ieder plekje van een vorm is vast te leggen m.b.v. 3 onderling loodrechte vlakken, n.l. door op elk vlak een loodlijn neer te laten en de 3 snijpunten elk m.b.v. 2 coördinaten te bepalen t.o.v. 0 : dit betekent, dat elk punt van een vorm door 3 x 2 = 6 coördinaten wordt bepaald. - Voorts kennen we 3 gebieden, waarop vormen zich openbaren : Manas, Astraal en Fysiek.

"Verwant" aan 't leven zijn verder de 5 zintuigen, de 5 prana's, de Gulden Snede, die we in de vijfhoek aantreffen, terwijl we theosofisch 5 gebieden van leven onderscheiden, n.l. Atma, Buddhi, Manas, Astraal en Fysiek.

Het leven (♀ / ♂) kunnen we slechts in een vorm (♂ / ♀) leren kennen, de levende vorm: dit wordt dan ook meestal weergegeven door de combinatie van 6 en 5, zoals in figuur 1 is aangegeven.

Dit is in grote trekken de wijze, waarop we ons de mens opgebouwd denken, astrologisch gezien. Als mens is hij onderworpen aan dat wat gedurende zijn leven op zijn weggetje komt, z'n omstandigheden. Hij staat dus als subject - letterlijk onderworpen - in het object - letterlijk temidden der voor-werpen, temidden van alles wat vóór hem geworpen wordt als kluifjes, waarop hij z'n hele leven lang z'n krachten beproeven moet.

Deze wisselwerking tussen Ik als subject en object leidt tot uitbreiding van zijn bewustzijn. En de manier, waarop hij dit voor elkaar krijgt, zit in het gebruik van z'n gevoel en z'n verstand. En nu begrijpt U wel, dat het mannetje in z'n bootje op de grote zee alleen maar recht op z'n doel zal afgaan, wanneer hij precies even hard trekt aan z'n rechter als aan z'n linker riem. Schakelt hij z'n verstand méér in dan z'n gevoel, dan is 't resultaat, dat hij in een kringetje ronddraait en dus niet verder komt: werkt hij meer met z'n gevoel dan met z'n verstand, dan tolt hij ook in een kringetje rond, in dit geval net andersom draaiend als in 't eerste.

Dit is 't ideale beeld, maar zoals U weet is de krachtenverdeling in geen enkele horoscoop zodanig, dat dit volmaakt harmonische samenspel van "6" en "5" tot stand komt. Afhankelijk van de onderlinge standen in onze Radix zullen we omtobben op de grote Zee der objectiviteit, maer links- of meer rechtsomtollend, en daardoor maar langzaam vooruitkomend. We kúnnen ons hierover opwinden, we kúnnen er ons zelfs aan ergeren, maar de Wijze mens aanvaardt zijn Radix, want hij weet, dat hij één is met z'n Radix tot z'n dood toe.

Ik zal nu trachten U te laten zien, hoe deze Radix in de stof van ons lichaam, dus chemisch, -doorwerkt tot aan onze dood toe.

Zoals U weet, is ons lichaam opgebouwd uit cellen, milliarden cellen, die zo klein zijn, dat zij alleen onder een microscoop waarneembaar zijn. Iedere cel is een scort bolletje met een kern en een vlies eromheen, waardoor we het zeer goed als een zelfstandige eenheid kunnen beschouwen, die aan alle kanten omgeven wordt door mede-cellen. (fig. 3)

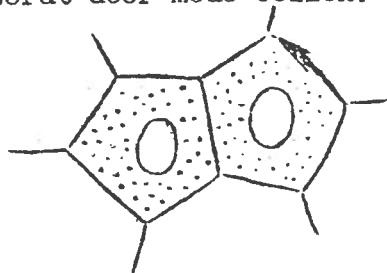

fig. 3

Al deze cellen leven; dit betekent, dat er stofwisseling in ieder van hen plaats vindt. Laten we ons de betekenis van dit woord "stofwisseling" even goed realiseren. Stof-wisseling, dat wil zeggen, dat iedere cel "van stof" verwisselt, m.a.w. hij is op een zeker moment opgebouwd uit vetten, eiwitten, koolhydraten, mineralen en water zoals alle levende stof, en nu heeft men aangetoond, dat deze bouwstenen naarmate ze "oud en der dagen zat worden" telkens weer vervangen worden door nieuwe. Dit proces vindt ononderbroken plaats, het is de fraaïste uitbeelding van het oude

ΠΑΝΤΑ ῥέει καὶ οὐδὲν μένει (alles stroomt en niets blijft).

Maar dit betekent dat ik, zoals ik nu voor U sta, er over enige tijd helemaal niet meer ben!! Dan staat er een vrijwel geheel vernieuwd lichaam voor U, maar toch nog Ik, Jan ..... v.d. Kamer.

De stoffen, waarom 't bij deze vernieuwing vooral gaat zijn de eiwitten, terwijl koolhydraten en vetten intussen verbrand worden, net als kolen in een kachel en zodoende warmte en energie opleveren om het vernieuwende stof-wisselingsproces te laten plaats vinden.

Wat zijn eiwitten? Het zijn stoffen, die opgebouwd zijn uit 20 verschillende bouwstenen, de aminozuren. U begrijpt wel, dat m.b.v. 20 verschillende bouwstenen oneindig veel verschillende eiwitten zijn op te bouwen, wanneer je voor de bouw van "een" eiwitmolecule honderden van die bouwstenen aan elkaar mag rijgen in elke willekeurige volgorde. Er bestaan dan ook duizenden eiwitten, elk met z'n eigen aminozuurvolgorde.

De eiwitten nu vertegenwoordigen als 't ware 't leven zelf. Zij oefenen hun specifieke functies in 't lichaam uit (enzymen zijn eiwitten!), worden afgebroken en verwijderd, terwijl steeds weer nieuwe gevormd worden.

't Eeuwige proces van ontstaan, bestaan en vergaan. Nu is 't zelfs zo, dat elk mens z'n eigen eiwit bezit. Dit moet dus telkens opnieuw opgebouwd worden en zoals ik U aan 't begin van m'n verhaal reeds zei, dit is alleen maar mogelijk, als hier een ordenend principe achter zit: Hoe zouden al die bouwstenen, al die aminozuren, anders telkens weer in de juiste volgorde gerangschikt worden? Dit dirigerende principe blijkt te zitten in de kern van iedere cel en wel in de genen, de erfelijkheidsdragers.

De geleerden zijn nog een stapje verder in deze materie doorgedrongen, ze hebben n.l. de chemische structuur van deze genen opgehelderd. Het blijken reuze-moleculen te zijn en men noemt ze nucleïne-zuren, kernzuren. Het zuur, waarom het in de kern met name gaat, is des-oxyribo-nucleicacid(DNA).

We zijn nu dus bij de moleculen aangeland: zoals U weet zijn dit de chemische stoffen, samengesteld uit verschillende atomen, resp. de kleinste en de allerkleinste stoffelijke deeltjes, waarover we onze gedachten kunnen laten gaan. 't Zal blijken, dat op dit moleculaire niveau een merkwaardige ordening te onderscheiden is, die ons sterk doet denken aan de astrologische ordening.

Een nucleïnezuur bestaat uit een lang snoer van desoxyribose- en phosphorzuur-moleculen, om en om ^{aan} elkaar verbonden. De lengte bedraagt per cel wel 1 M. !

Dit snoer is in de kern van iedere cel als een spiraal opgewonden. In de kern is nog zo'n spiraal, die in tegengestelde richting gewonden is. Deze twee spiralen, die dus tegen elkaar ingewonden zijn,

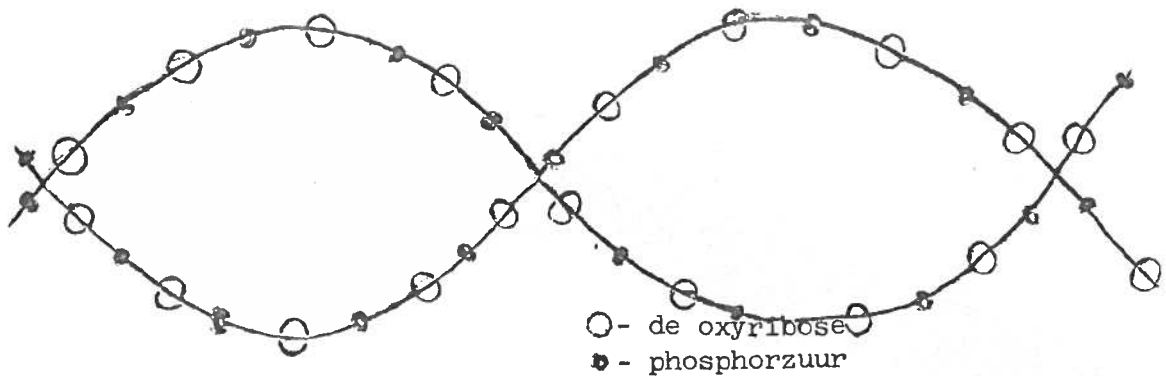

fig. 4

zijn onderling overal verbonden. Aan ieder desoxyribose-molecule, zowel op de ene als op de andere spiraal, zit n.l. een zeer bepaalde basische stof vast, met name adenine, guanine, thymine of cytosine. Vergeet U de namen maar, we korten ze af tot A, G, T en C. Daar deze stoffen ook weer onderling zijn verbonden n.l. door H-atomen, zijn de twee spiralen over hun gehele lengte indirect ook aan elkaar verbonden. Als volgt:

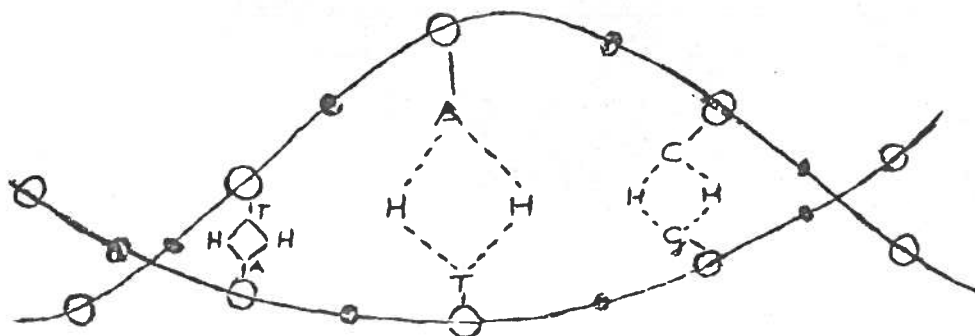
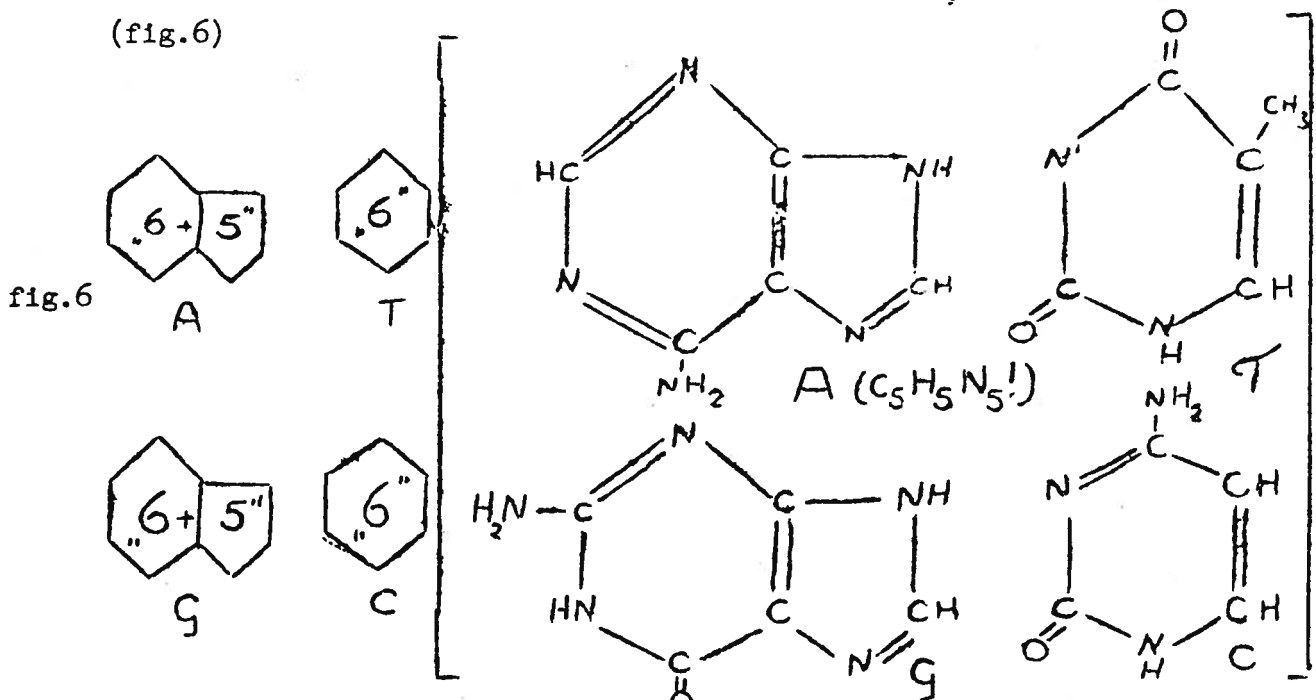

fig.5

De verbinding van de diverse A,G,T en C-moleculen, waardoor de twee spiralen aan elkaar gehecht worden, geschiedt door waterstof-atomen. Echter niet door extra waterstof-atomen, die dus nog aan de spiralen worden toegevoegd, maar door waterstof-atomen, die behoren tot de A - T, G - C etc. tweetallen en die als 't ware tussen 't A en 't T en tussen 't G en 't C molecule in, heen en weer springen en daardoor de ene spiraal aan de andere verbinden. We zouden 't ook zo kunnen zeggen, dat midden in de twee tegen elkaar ingewonden spiralen een grote rechte zuil van waterstofatomen ontstaat tengevolge van de wisselwerking tussen de ene en de andere spiraal.

Voorts is gebleken, dat de vier basen A, G, D en T altijd op een speciale wijze gerangschikt zijn: tegenover een A zit altijd een T en tegenover een G zit altijd een C. M.a.w. tegenover een A of een T zit nooit een G of een C en tegenover een C of G zit nooit een A of T. Dit intrigeert ons, als we de chemische structuur van A, T, G en C opschrijven.

(fig.6)

Afgezien van allerlei bijkomstigheden zijn A en G dus stoffen, die uit "6 en 5" bestaan (ten nauwste verbonden!), terwijl T en C stoffen zijn, die alleen uit een 6-ring bestaan. Bovendien bevindt "6 + 5" zich altijd tegenover "6", terwijl 6 + 5" nooit tegenover "6 + 5" en 6 nooit tegenover 6 aangetroffen wordt.

Tussen de twee lange kralen snoeren krijgen we dus 't volgende beeld, waarbij we ons dan nog voor moeten stellen, dat A en B tegen elkaar in gespiraliseerd zijn. (fig.7)

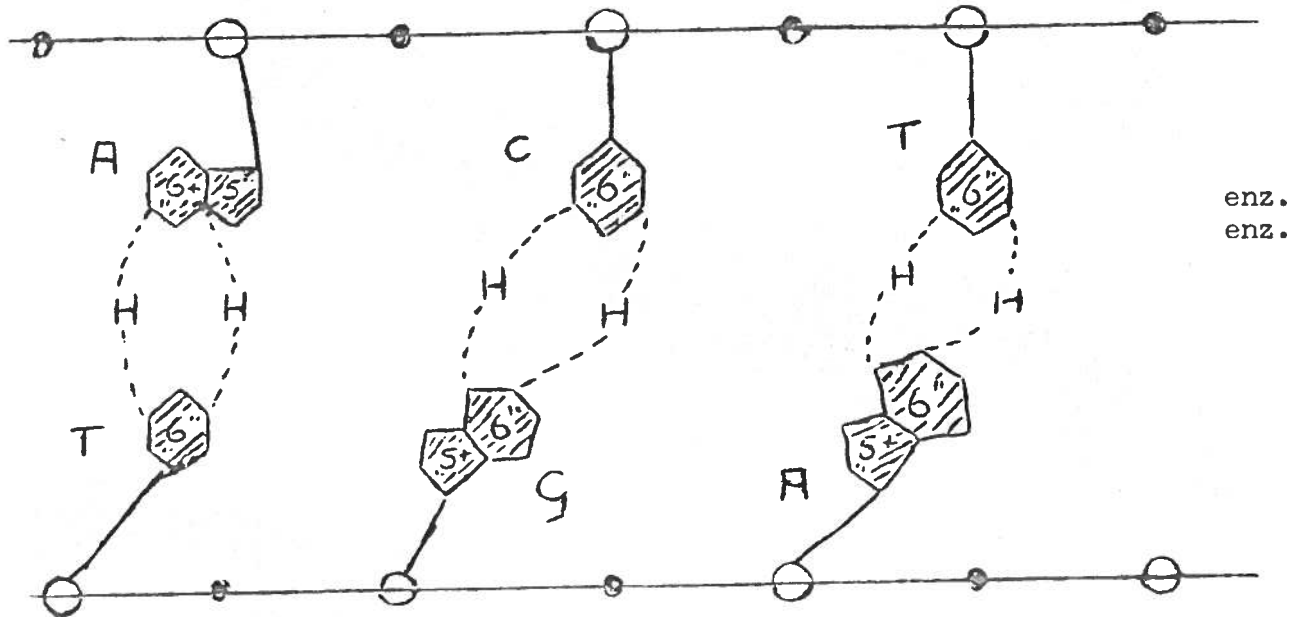

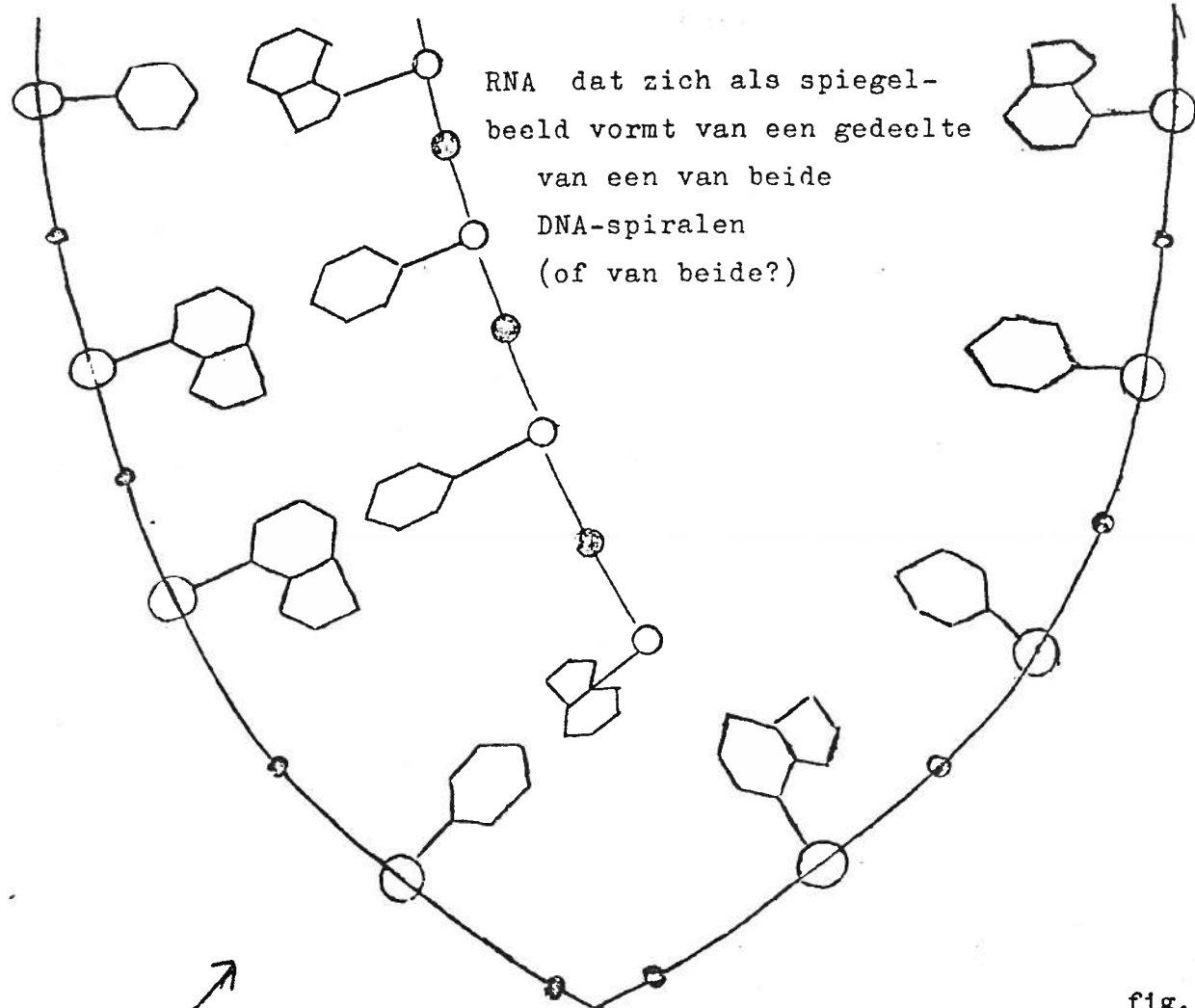

fig.7

Daar waterstof het element is, dat het Ego symboliseert - de motivering hiervan zou me op 't ogenblik te ver op zijpaden brengen - vertoont dit beeld toch wel opvallende analogie met het astrologische schema, waarbij het Ik eveneens z'n stabiliteit vindt tussen gevoel ("6") en verstand ("5 + 6"), het bewustzijn in een levende vorm. Let U vooral op de prachtige manier, waarop de zes(ring) en de vijf(ring) chemisch tot één symbool - in feite een glasharde chemische formule ! - verweven zijn: En doet het kralensnoer ons niet denken aan de draad van Soetratma ? Maar laten we verder gaan met de chemie. Ik zei zoëven, dat in de cel steeds nieuw eiwit wordt gevormd, waarbij elk nieuw eiwit-molecule weer precies dezelfde eigenschappen heeft als het oude. Dit proces vindt nu zo plaats, dat de zoëven genoemde dubbele spiraal van nucleïnezuren zich eerst gedeeltelijk ontvouwt in twee enkele, waarna een copie gemaakt wordt van zo'n enkelvoudig stuk spiraal. Daar de spiraal hierbij als matrijs fungeert, is deze copie-spiraal het spiegelbeeld van deze matrijs. Tegenover al die duizenden A, T, G en C moleculen, die aan die ene helft van onze dubbele kernspiraal zitten, worden n.l. de daarop passende T, A, C en G moleculen gerangschikt, en ze worden verbonden door een lange streng van afwisselend ribose- en fosforzuurmoleculen. (fig.8)

RNA dat zich als spiegel-
beeld vormt van een gedeelte
van een van beide
DNA-spiralen
(of van beide?)

ONTVOUWT

DNA, DAT ZICH

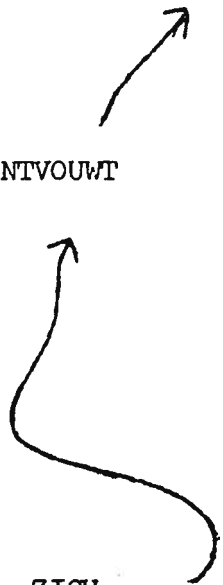

fig. 8

Deze nieuw gevormde spiraal - hij werd gevormd uit stoffen, die direct of indirect uit onze voeding afkomstig zijn: eten we dus omvoldoende, dan is vernieuwing mogelijk! - laat nu los van z'n "grote voorbeeld", waarvan hij gecopiëerd werd en verlaat nu ook de kern: hij gaat de informatie, die in de kern opgeslagen is - d.w.z. alle eigenschappen van de cel - doorgeven aan het celplasma, de vloeistof, die zich om de kern bevindt. De nieuwe spiraal heet dan ook boodschapper-RNA (ribo-nucleic-acid), m(essenger) RNA. (mRNA en niet mDNA, omdat in deze reuzenboodschapper-moleculen niet de-oxyribose, maar ribose is ingebouwd; er is nog een klein verschil tussen DNA en mRNA dat ik echter buiten beschouwing laat).

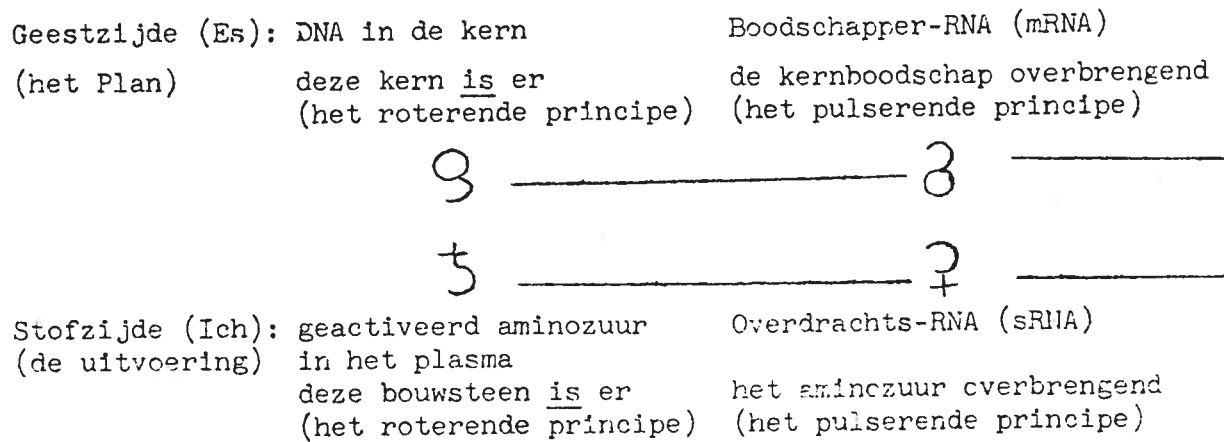
In het celplasma bevinden zich kleine lichaampjes: de ribosomen. De mRNA moleculen zetten zich nu op deze lichaampjes vast en wachten hier op wat er verder gebeuren gaat. We moeten n.l. niet vergeten, dat 't om de synthese van nieuw eiwit gaat, waarvoor de 20 bouwstenen nodig zijn, de 20 aminozuren, waarover ik U al sprak. Deze moeten als eiwit in de nieuwe cel ingepast worden, nadat ze aan elkaar geregen zijn in een voor elk eiwit zeer speciale volgorde. Dit proces gaat nu beginnen. In 't celplasma bevinden zich al deze 20 soorten aminozuren. Ze zijn afkomstig van 't eiwit uit onze voeding, en ze wachten op hun aaneenrijging in de goede volgorde. "t Eerste wat gebeurt, is een activering van de aminozuren. De energie hiervoor wordt geleverd door adenosine-trifosfaat (ATP): een hoogstmerkwaardige stof, die overal in ons lichaam aanwezig is en die opgebouwd is uit een suiker ("6" n.l. ribose ($C_5, H_{2x5}, O_5!$), een base (" $\text{6}+\text{5}$ " = $C_5H_5N_5!$) en 3 (!!) fosforzuurgroepen (P is 5 waardig!), als 't ware weergevend "het meest essentiële in 3-voud".

Het geactiveerde amonizuur wordt vervolgens opgepikt door een "overdrachts-RNA-molecule". Dit zijn in principe dezelfde reuze-moleculen als de boodschapper-RNA-moleculen, die, zoals we bespraken, als afdruk van de kern op de ribosomen zitten te wachten op wat er komen gaat. Nu gaan inderdaad die overdrachts-RNA-moleculen, elk beladen met z'n eigen aminozuur, ook ribosoomwaarts en U voelt al aankomen wat er gaat gebeuren: de kleine overdrachts-RNA-moleculen zoeken net zo lang de grote boodschapper-RNA-moleculen af, die op de ribosomen zitten, tot ze een plekje gevonden hebben, waarop ze precies passen. De grote boodschapper-RNA-moleculen zijn immers halve dubbele spiralen met een zeer speciale A, T, G, C

volgorde - als afdruk ontleend aan de DNA-moleculen in de kern. Ook de kleine overdrachts-RNA's zijn dergelijke halve dubbele spiralen, eveneens als afdruk afkomstig van DNA in de kern ! Zij passen altijd wel ergens op elkaar. En daar iedere kleine overdrachts-RNA-molecule een zeer speciaal aminozuur als bouwsteen voor de komende eiwitopbouw draagt, worden de aminozuren op deze wijze netjes op een rijtje naast elkaar gezet en wel precies in de volgorde, zoals die door het DNA i/d kern gedictieerd wordt. De volgende stap is, dat de nu netjes op een rijtje naast elkaar zittende aminozuren aan elkaar verbonden worden. Hoe dit gaat, is nog onbekend, maar 't resultaat is een lange keten van aminozuren, die vervolgens loslaat van de RNA-moleculen op de ribosomen: 't nieuwe eiwit molecule is geboren. (fig. 9 en 10)

De correlatie met ons astrologische schema is al enigszins aangeduid in fig. 9 en wordt verder verduidelijkt in onderstaande figuur 11, waarbij de gelijkenis met de elektrische centrale, die in 't begin van m'n voordracht ter sprake kwam, opvalt. (fig. 11, vgl. fig. 2)

fig.11

U zult wellicht vragen, of er niet iets meer bekend is over de wijze, waarop die 4 basen A, T, G en C in 't DNA-molecule gerangschikt zijn, zodat werkelijk alle gegevens, alle informatie, die in de kern is opgeslagen, doorgegeven kan worden. Een uiterst belangrijke vraag, want hierdoor wordt niet alleen de vernieuwing bepaald zodanig, dat mijn lichaam onveranderd kan voortbestaan, maar ook de erfelijke factoren, die eveneens in de zuren in de kern zijn opgeslagen (reeds in de bevruchte eicel).

Men heeft gevonden, dat telkens 3 van deze 4 stoffen een zogenaamd triplet vormen, dat typerend is voor het inlassen van één bepaald aminozuur, één bepaalde bouwsteen. Laten we eens nagaan, welke combinaties van A, G, en C en T mogelijk zijn:

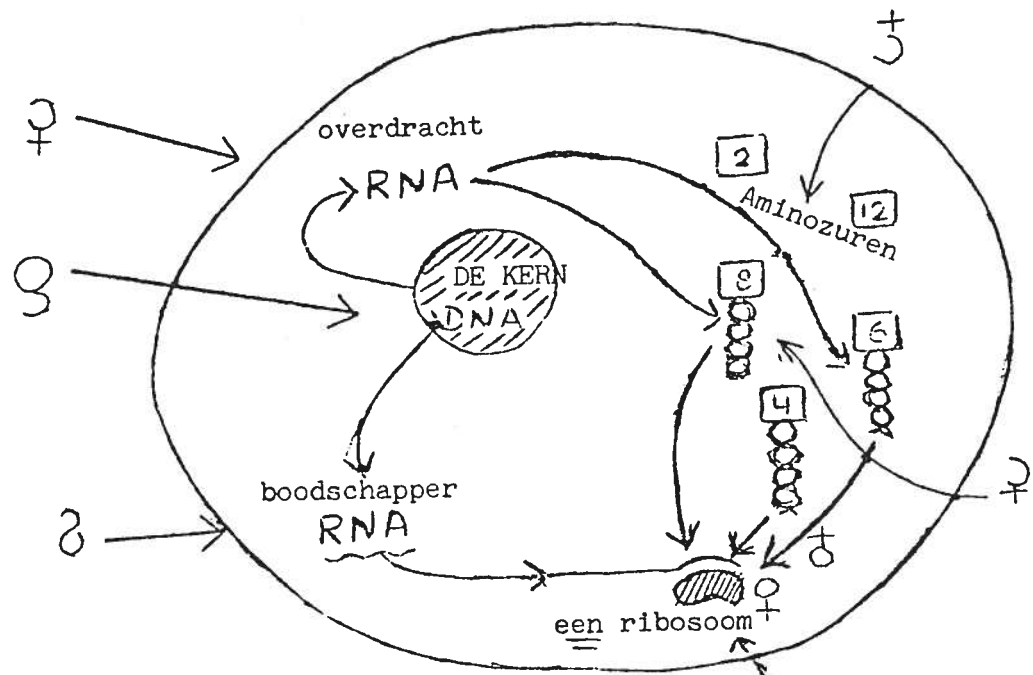
mRNA zet zich vast op de ribosomen,
wordt "werkkelijk"
(het radiërende principe)

de aminozuren worden verbonden,
de eiwitsynthese vindt plaats door:

sRNA met amonozuur, hecht zich aan het
mRNA op de ribosomen,
wordt "werkkelijk"
(het radiërende principe)

fig. 9

"een cel"

De eiwit-synthese die tenslotte op **DIT** ribosoom plaats vindt is hieronder weergegeven.

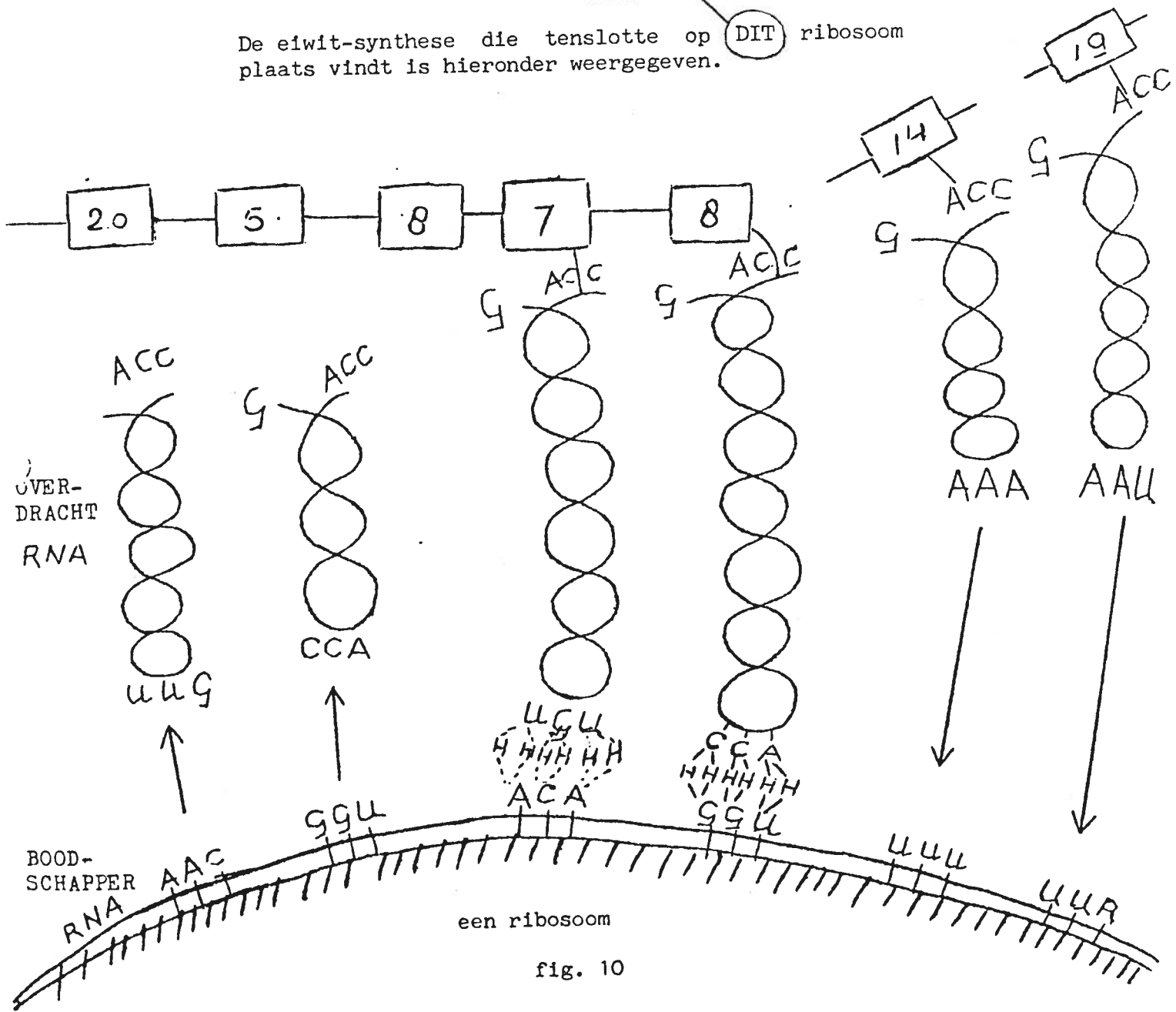

fig. 10

Enkele voorbeelden: AAA AGA AGG GGG
 AAG ACA ACC CCC
 AAC ATA ATT TTT
 AAT

enz.enz. in totaal 64, n.l.
 4 x 4 x 4

Daar we slechts 20 aminozuren naar de ribosomen behoeven te transporteren, is er dus ruim voldoende gelegenheid voor ieder aminozuur er een "eigen" triplet op na te houden. In fig. 12 is het gehele proces nóg eens weergegeven. Voorts kunnen er zo oneindig veel tripletten in DNA gearrangeerd worden, dat daardoor duidelijk wordt de veelheid van de levende wezens (en van de reeds vergane !) en van de kleine verschillen in één soort; maar 't geeft ook de vrije loop aan de ontelbaar vele levensvormen, die 't leven nog in petto heeft.

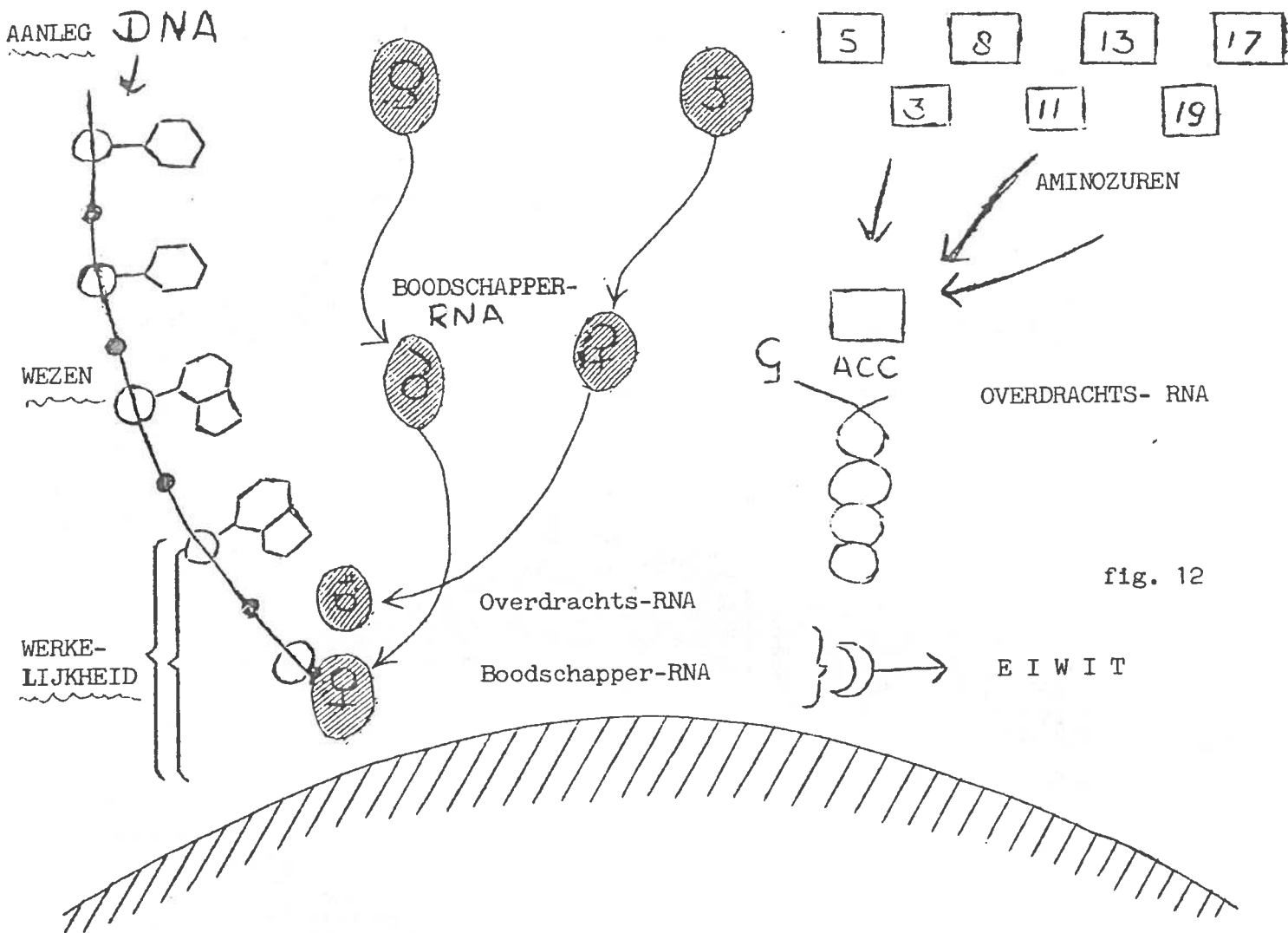

fig. 12

Een ribosoom.
 fig. 12

't Resultaat is een bouwwerk, n.l. de aaneengevoegde bouwstenen, die - wanneer ze eenmaal aan elkaar zitten - het eiwitmoleculen vormen en in deze vorm loslaten van alle RNA en ribosomen. De kathedraal is gebouwd, doordat ♀ en ♂ als slot en sleutel op elkaar pasten. Het leven kan voortgang vinden, want eiwit is leven. Eiwit maakt n.l. alle omzettingen mogelijk, die van

minuut tot minuut plaats vinden in ons lichaam.

U zult met mij waarschijnlijk wel stomverbaasd zijn over het systeem, dat de Natuur gebruikt om tot deze hoge mate van individuele ordening te komen, maar de grootste verrassing is eigenlijk nog de volgende: Alle levende wezens, virussen, bacteriën, planten, dieren en mensen, maken gebruik van ditzelfde DNA-RNA-systeem voor hun eiwitsynthese en voor hun reproductie. Bovendien is gevonden, dat een virus slechts enkele honderden genen bevat, dit zijn dus bepaalde stukjes DNA. Hij kan dus ook niet meer dan enkele honderden eigenschappen aan z'n nakomelingen doorgeven. Een bacterie heeft er al ca. 1000 en de mens heeft er een miljoen ! 't Zijn als 't ware de kralen van 't Snoer van Soetratma, waaraan telkens nòg weer eentje wordt toegevoegd. Hoe verder geëvolueerd, hoe meer kralen, hoe langer 't snoer van basen (A, G, C, T) in de enorme DNA-moleculen.

Bovendien krijgen we door het beschouwen van de processen, die we zoëven besproken hebben, enig begrip van de oorzaak van de veranderingen, die een soort ondergaat in de Evolutie. Immers, door voortdurende invloed van bepaalde omstandigheden, gedurende millioenen en millioenen jaren zullen er tenslotte kleine veranderingen in de chemische bouw van de kernzuren worden aangebracht, b.v. een verandering in de volgorde van A, G, C, T op een bepaalde plaats in zo'n kernzuur. Dit heeft enorme gevolgen voor 't functioneren van de individuen van dat soort. Door zo'n uiterst minuscule verandering zal hun bloed b.v. radicaal (radix !) veranderen met alle gevolgen van dien. Zo'n verandering, zo'n mutatie, wordt van cel op cel doorgegeven, van individu op individu. Zit zo'n verandering er eenmaal in, dan krijg je hem er niet meer uit. Het kan een stapje vooruit betekenen, een sport hoger op de ladder van de evolutie. Er kan echter ook heel goed een ongunstige mutatie worden aangebracht, b.v. door de straling van een atoombom. Dat de ziekelijke afwijking, die er het gevolg van is, erfelijk is, zal ons nu niet meer behoeven te verbazen.

Ook in en door òns moeten de DNA-moleculen "in functie" evolueren. En nu rijst de vraag: gebeurt dit alleen maar van-zelf, in ons zelf, maar buiten ons zelf om ? Of kunnen wij hieraan ook bewust meewerken ? Ik geloof (!), dat ook het laatste mogelijk is en wel door te trachten bewust ordening aan te brengen in onze lichamen door "inductie". Dat is m.i. mogelijk m.b.v. de astrologische symboliek. Hoewel de analogie tussen de astrologische bouw en functie van het lichaam, die bij 't begin van m'n voordracht besproken werd, en de chemische bouw en functie, waarover U zoëven iets gehoord hebt,

maar even aangetipt is, zal 't U toch wel duidelijk geworden zijn, dat er diverse punten en lijnen van overeenkomst zijn. Daarom zal m.i. een systematisch werken met de astrologische symbolen een ordening van het Ik in z'n lichamen ten gevolge hebben, waardoor zijn evolutie "zuiverder" en sneller plaats kan vinden dan zonder deze steun.

In de Orde voor Astrologische Ceremoniële Mystiek tracht men dit te realiseren.

Wat de zin en bedoeling van deze Orde is, kan ik U niet beter uiteenzetten dan door U enkele gedeelten voor te lezen van hetgeen door een van de stichters van deze Orde, de Heer Ram, hierover opgeschreven is.

Ram begint de Bhagawad Gîta te citeren, waarin staat, dat Krishna in 't 4e gesprek zegt: langs welke weg men Mij ook nadert Prins, voor allen heb Ik plaats, want elke weg is Mijn weg. Vóórondersteld is echter, dat men Krishna WIL NADEREN. Het Hoogste zelf is in iedereen aanwezig: wie Krishna naderen wil, moet dus alleen zoeken naar het BLIJVENDE, het Eeuwige in ieder: zich niet bekommeren om het niet-blijvende, het tijdelijke. Er zijn verschillende wegen, wat zeggen wil: richtingen, gerichte wegen, methoden. Onze Orde is één dier wegen, volgt één bewuste, uitgekozen weg. Deze weg begint met voorop te stellen de LIEFDE, de vereenzelviging met het GOEDE en BLIJVENDE in ieder ander, - om de rest gaat het niet. De volgende methode is: aaneensluiting te zoeken met anderen, die óók uitsluitend willen zoeken naar Krishna-in-iedereen. Wij noemen hen BROEDERS. Wij begeven ons in bijzondere opstellingen, waardoor wij gemakkelijker tot het voelen van 't blijvende in elkaar kunnen komen. Dit is geen doel op zichzelf, maar middel om te komen tot sterkere en betere realisatie van Krishna in onze persoonlijkheid.

Wij vertrouwen in wat we vinden, door gezamenlijke uitvoering van rituele handelingen: door GEZAMENLIJKE studie van wat de Rituelen betekenen en uitbeelden. Wij beleven op alle manieren de EENHEID, die ons verbindt en zoeken niet naar wat verschillend is in ons, daar dit behoort tot de voorbijgaande persoonlijkheid.

Tot zover deze uiteenzetting van wijlen onze Broeder Ram. Dit is tevens het einde van mijn voordracht.

J.H. van de Kamer.

Utrecht, december 1965.